

ת"פ (ירושלים) 65630-05-23 - מדינת ישראל נ' חטיב כאיד

ת"פ (ירושלים) 65630-05-23 - מדינת ישראל נ' חטיב כאידמחוזי ירושלים

ת"פ (ירושלים) 65630-05-23

מדינת ישראל

נגד

חטיב כאיד

על ידי ב"כ עו"ד עבד דראושה

בית המשפט המחוזי בירושלים

[18.07.2024]

כבוד השופטת חנה מרים לומפ

על ידי ב"כ עו"ד

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירות של התפרצות לדירת מגורים כדי לבצע גניבה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, גניבת נשק לפי סעיף 384א(ג) לחוק העונשין, החזקה של נשק ותחמושת לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין, וכניסה לישראל שלא כדין לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952. במסגרת הסדר הטיעון לא הייתה הסכמה בין הצדדים לעניין העונש, וכל צד נותר חופשי בטיעונו.

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי עובר ליום 17.2.23 במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בשעות ערב, נכנס הנאשם לישראל ללא היתר שהייה בישראל. ביום 17.2.23 בשעה 22:00 או בסמוך לכך, התפרץ הנאשם לדירה ברחוב חבצלת 5 בירושלים (להלן: "הדירה"), אשר שייכת לשלמה ווגליין ואשתו לי שלום (להלן: "המתלוננים"). הנאשם התפרץ לדירה על ידי טיפוס וכניסה למרפסת שירות של הדירה ושברת החלון שבדלת המפרידה בין המרפסת לדירה. הנאשם מצא כספת שהייתה בדירה ופרץ לתוכה, באמצעות מברג וכלי מטבח שנלקחו מהדירה, ונטל מתוכה את נשקו האישי של המתלונן שהוחזק ברישיון, אקדח מסוג גלוק, יחד עם מחסנית תואמת שבתוכה כדורים לאקדח. עוד גנב הנאשם מהכספת 500 דולר אמריקאי, וגנב מהדירה תכשיטים בשווי 6,000 ₪ ושני שעונים בשווי 5,000 ₪. הנאשם נטל את האקדח, התחמושת ויתר הפריטים שגנב, ועזב את הדירה.

3. במעשיו המתוארים לעיל, התפרץ הנאשם לדירה המשמשת למגורי אדם בכוונה לבצע גניבה או פשע, וביצע בה גניבה (כסף, תכשיטים ושעונים). כמו כן, גנב הנאשם נשק והחזיק אותו בלא רשות על פי דין, ונכנס לישראל שלא כדין.

ראיות לעונש

4. ב"כ המאשימה הגיש את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (ת/1), אשר ממנו עולה, כי לנאשם עבר פלילי עשיר בעבירות רכוש, כפי שיפורט בהמשך. בנוסף, הוגש גזר דין בעניינו של הנאשם בת"פ 36153-11-19 מיום 11.1.21 (ת/2) אשר במסגרתו הוטל עליו מאסר על תנאי בר-הפעלה בן 6 חודשים, בל יעבור עבירות רכוש כמו גם עבירה של שהייה בלתי חוקית בישראל. נוסף על כך, הוגשו פלט מעצרים בעניינו של הנאשם (ת/3) והצהרת נפגע עבירה (ת/4).
5. בהצהרת נפגע העבירה מסר המתלונן, מר שלמה ווגליין, כי הנאשם שפרץ לביתם שלו ושל המתלוננת, רעייתו, גב' לי שלום, פרץ את הכספת שהייתה נעולה, מאובטחת ומחוברת לקיר וגנב ממנה את נשקו האישי בשווי ₪ 3,500 וסכום של 600 דולר שקיבלו כמתנה לרגל נישואיהם. עוד נמסר שהנאשם גנב מהבית תכשיטים יקרי ערך כספי ורגשי של המתלוננת בשווי כ-6,000 ₪, שני שעונים יקרים בשווי 5,000 ₪ ושעון חכם בשווי כ-600 ₪. עוד ציין המתלונן, כי נגרם נזק רב לבית, כולל שני חלונות שבורים, סכינים כפופות מהניסיון לפתוח את הכספת בכוח, חיטוט בלבנים של המתלוננת והרס של ציוד ובגדים שהיו תלויים בסמוך לכספת.
6. המתלונן הוסיף, כי מאז האירוע ביטחונה האישי של רעייתו נפגע עמוקות והיא סובלת מנדודי שינה וחרדות. בשל כך המתלונן החליט להתפטר מעבודתו כשוטר במשטרת ישראל על מנת שלא יצטרך לעבוד במשמרות לילה ויוכל להיות לצד רעייתו, אך להחלטה זו השלכות כלכליות משמעותיות הכוללות גם תשלום קנס למעסיקו בסך 35,750 ₪. המתלונן סיפר שהאירוע השפיע עליו גם באופן אישי, בציינו כי לפריטים שנגנבו היה ערך סנטימנטלי עצום, לרבות לאקדח, אשר נקנה מאמו לאחר שעבר מורשת משפחתית. כמו כן, גניבת האקדח עוררה במתלונן חשש רב שמא יעשה בו שימוש פלילי או לאומני, ומאז האירוע הוא אינו משאיר את נשקו האישי בביתו ונושא אותו עליו לכל מקום, מה שמגביל את יכולתו לעסוק בפעילויות פנאי כמו כניסה לים.
7. ב"כ הנאשם לא הגיש ראיות לעונש.

טיעוני הצדדים לעונש

8. ב"כ המאשימה טען, כי צבר העבירות שבהן הורשע הנאשם אינו שכיח, כאשר מדובר במי שנכנס לישראל שלא כדין, התפרץ לדירה וגנב ממנה לא רק רכוש אלא גם אקדח. עוד התייחס ב"כ המאשימה לערכים המוגנים שנפגעו, הכוללים את ההגנה על הפרטיות, הקניין, תחושת הביטחון והמוגנות האישית, כמו גם ההגנה על שלום הציבור ביחס לעבירת הנשק, וההגנה על ריבונות המדינה ביחס לעבירת הכניסה הבלתי חוקית לישראל על מנת לבצע עבירה. לטענת ב"כ המאשימה, מידת הפגיעה בערכים אלה היא גבוהה, נוכח הפריצה לבית מגורים וגניבתו של נשק יחד עם מחסנית מלאה כדורים, אשר לא הוחזרו, בנוסף לרכוש בשווי משמעותי שיש לו גם ערך סנטימנטלי, כפי שעולה מהצהרת נפגע העבירה. בהקשר זה, התייחס גם לדברי המתלונן אודות הפגיעה בתחושת המוגנות שלהם בעקבות הפריצה והנזק הכלכלי שנגרם כתוצאה ממנה.

9. אשר לקביעת מתחם העונש ההולם- ציין ב"כ המאשימה שאף שהעבירה של גניבת נשק נמצאת בפרק של עבירות הרכוש ולא עבירות הנשק, העונש המרבי הקבוע לצדה עומד על 10 שנות מאסר, דבר המשקף את החומרה המיוחדת לגניבת נשק, בשל הסיכון לציבור שנוצר כתוצאה ממנה מעבר לפגיעה ברכושו של אדם. לכן יש לראות בעבירה זו כעבירה מתחום עבירות הנשק ולתת לך ביטוי מתאים בקביעת המתחם. לעניין מדיניות הענישה הנוגת, ב"כ המאשימה הפנה למספר פסקי דין, בציינו, כי העבירה של גניבת נשק נוספה לספר החוקים בשנת 2018 והפסיקה בנוגע אליה, לא כל שכן פסיקה המשלבת את כלל האלמנטים הקיימים בענייננו, היא דלה למדי. לבסוף, עתר ב"כ המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 52 ל-86 חודשי מאסר בפועל.

10. בנוגע למיקום עונשו של הנאשם בתוך המתחם- התייחס ב"כ המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם, אשר ממנו עולה, כי הנאשם למעשה "עוסק" בפלילים, כשהרשעותיו הולכות אחורה 27 שנים והרשעתו האחרונה היא משנת 2021. ב"כ המאשימה אף הוסיף כי במצטבר, לאורך השנים, הנאשם ריצה 152 חודשי מאסר בפועל שהם למעלה מ-12.5 שנים. ב"כ המאשימה טען, כי בענייניו של הנאשם אין מקום ליתן משקל לשיקולי שיקום או לנסיבותיו האישיות בציינו, כי הנאשם ביצע את העבירות כשתלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בן שישה חודשים, וביקש להפעילו במצטבר לעונש שיוטל עליו, היות שהנאשם ממשיך ומבצע עבירות פעם אחר פעם. לדבריו, הנאשם אינו נרתע מהמאסרים אותם ריצה ולא בוחר להשתקם, ולכן יש לתת מקום של בכורה לשיקולי הגמול, הרתעת הרבים וההגנה על שלום הציבור.

11. עם זאת, ב"כ המאשימה הסכים שהנאשם חסך זמן שיפוטי בכך שהודה, הגם שהדבר אירע ערב דיון ההוכחות, לאחר שהוגש תיק מוצגים מוסכם ועדי התביעה כבר פינו את יומם על מנת להגיע לבית המשפט. על כן סבר, שיש לתת משקל מוגבל לחיסכון בזמן שיפוטי. ב"כ המאשימה אף ציין שנשקלה אפשרות לבקש לחרוג לחומרה ממתחם העונש ההולם מטעמי הגנה על הציבור. אולם, לאור לקיחת האחריות וההודאה, ולאור העונש הגבוה שמבוקש, הוחלט שנכון חלף זאת למקם את עונשו ברף העליון של המתחם. סופו של דבר, עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש של 84 חודשי מאסר בפועל, שהם 7 שנות מאסר בפועל, ולהפעיל במצטבר את עונש המאסר המותנה, כך שבסך הכל ירצה הנאשם 90 חודשי מאסר בפועל. לצד זאת ביקש ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם מאסר על תנאי מרתיע, קנס ופיצוי משמעותי למתלוננים.

12. מנגד, הדגיש ב"כ הנאשם את נסיבותיו האישיות של הנאשם, שהוא יליד 1979 תושב הכפר חיזמה, אשר נושק לשכונת פסגת זאב בירושלים. לדבריו, הבסיס לביצוע העבירות של הנאשם הוא היעדר תעסוקה בכפר מגוריו, ועברו הפלילי גרם לדחיית בקשותיו לקבל היתר כניסה לישראל, מה שהוביל אותו לביצוע עבירות פליליות נוספות. עוד טען ב"כ הנאשם, כי אף שעברו הפלילי של הנאשם עומד לחובתו, אין מקום להחמיר עמו יתר על המידה בשל כך, מפני שהוא כבר ריצה את עונשו בגין העבירות אלה.

13. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה לעניין מדיניות הענישה הנוהגת, אשר לטענתו מלמדת כי מתחם העונש ההולם אשר עתר לו ב"כ המאשימה אינו תואם את מדיניות הענישה הנוהגת. עוד ציין, כי העבירות בוצעו לפני אירועי 7 באוקטובר 2023 ופרוץ מלחמת חרבות ברזל, ולכן מדיניות ההחמרה בעבירת הכניסה שלא כדין שנוהגת מאז אינה צריכה לחול על הנאשם. ב"כ הנאשם הוסיף וטען, כי לא נשקפת כל סכנה ביטחונית מכניסתו של הנאשם לישראל, בציינו כי אשתו יהודייה וכך גם שני ילדיו, כאשר בנו הבכור אף עומד להתגייס בקרוב לצה"ל. לדבריו, אשתו וילדיו של הנאשם מתגוררים באשדוד ורצו להגיע לדין הטיעונים לעונש, אך בשל נסיבות אישיות נבצר מהם להגיע.
14. עוד טען ב"כ הנאשם, כי הוא סבור שהתיאורים בהצהרת נפגע העבירה בדבר השלכות ביצוע העבירות הם מוגזמים, אך לא ביקש לחקור את המתלונן. נוסף על כך, ב"כ הנאשם טען כי הוא הודה וחסך זמן שיפוטי ועוגמת נפש מנפגעי העבירה בכך שנחסכה עדותם, ובשל כך יש להקל עמו בעונש. כמו כן, הדגיש ב"כ הנאשם שהנאשם עצור מעל לשנה בתנאי מעצר שהם קשים מתנאי מאסר. לבסוף, עתר ב"כ הנאשם לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 20 ל-34 חודשי מאסר בפועל, וביקש למקם את עונשו של הנאשם בחלק האמצעי של המתחם.
15. הנאשם בדבריו האחרונים לבית המשפט מסר, כי הוא מעשן סמים במשך שנים ומעולם לא קיבל טיפול לכך כשהיה בכלא, ולכן במהלך חייו יצא ונכנס לבית הסוהר. הנאשם הביע תקווה שכעת יינתן לו טיפול שיצליח לסייע לו. דיון והכרעה מתחם העונש ההולם
16. על פי סעיף 40 לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך חברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.
17. הערכים החברתיים המוגנים הטמונים בבסיס עבירות ההתפרצות והגניבה הם הגנה על קניינו של אדם. כמו כן קיימת פגיעה גם בפרטיותו של אדם, מעבר לנזק הכלכלי שבאובדן הנכס.
18. יפים לעניינינו הדברים שנאמרו על ידי כב' השופט י' עמית בע"פ 3297/10 וולקוב נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (24.5.12):

"בעבירות ההתפרצות יש כדי לערער את הביטחון האישי של הציבור ואת התחושה של 'ביתי הוא מבצרי'. קם אדם בבוקרו של יום וכשחוזר לביתו בסוף עמל יומו הוא מוצא כי חדרו לפרטיותו ונטלו את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי יעמוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס הנגרמים לציבור שנפגע מאותן עבירות גניבה והתפרצות. ובכלל, בעבירת התפרצות טמון פוטנציאל להתפתחות אלימה, והיא יכולה להתגלגל בנקל לעבירת שוד ואלימות, והמקרה שבפנינו אך יוכיח. בעבירות מעין אלה, שומה על בתי המשפט להגן על הציבור מפני פגיעתו הרעה של המערער ושכמותו".

19. הערכים החברתיים עליהם יש להגן מפני אלה המבצעים עבירות בנשק, הם ההגנה על שלום הציבור וביטחונו, והיכולת לקיים שיגרת חיים תקינה, שמירה על שלמות גופו ורכושו של אדם ומניעת פגיעה משמעותית בו כתוצאה משימוש בנשק חם על ידי מי שאינו מיומן בכך. בית המשפט העליון חזר פעם אחר פעם על החומרה הגלומה בעבירות נשק, ועל פוטנציאל הפגיעה בנפש וברכוש שעלולים להיגרם כתוצאה מהשימוש בו. עוד נפסק, כי בשל הסכנה הרבה הטמונה בעבירות הנשק, על בית המשפט לתת משקל משמעותי יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים מלבצע עבירות דומות, על-פני הנסיבות האישיות של העבריין.

20. על עוצמת הערך המוגן, הן בעבירות גניבה בכלל והן בעבירות הקשורות בנשק בפרט, ניתן ללמוד מכך שהעונש המרבי הקבוע לצד עבירת הגניבה עומד על 3 שנות מאסר, אולם כאשר מדובר בגניבת נשק עומד העונש המרבי על 10 שנות מאסר. עונשים אלה מלמדים על רצונו של המחוקק להחמיר במיוחד עם גונב הנשק, לא רק בשל הפגיעה בקניין של בעליו, אלא נוכח הסכנה הטמונה בהעברתו לידיים זרות או עברייניות. כך עולה מדברי ההסבר להצעת חוק העונשין (תיקון מס' 135) (גניבת נשק), התשע"ט-2018, שבמסגרתה הוחלט כי נוסף לעבירת הגניבה שלצדה 3 שנות מאסר, והעבירה של גניבה בנסיבות מיוחדות שלצדה 7 שנות מאסר, תתווסף עבירה ספציפית של גניבת נשק אשר ייקבע לצדה עונש חמור של 10 שנות מאסר: "הצעת החוק נועדה להגן על הערך של חיי אדם שנשקף להם סיכון בעצם גניבת הנשק ולהגביר את ההרתעה מפני ביצוע עבירה זו".

21. המגמה להחמיר בענישה בעבירות נשק באה לידי ביטוי בשורה ארוכה של פסקי דין שניתנו על ידי בית משפט העליון, בין היתר בע"פ 1323/13 רך חסן נ' מדינת ישראל (5.6.13), שם קבעה כבוד השופטת ע' ארבל: "נוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק בכלל וסחר בנשק בפרט, וזמינותו המדאיגה של נשק בלתי חוקי במחוזותינו, התעורר הצורך להחמיר בעונשי המאסר המוטלים בעבירות אלה. אכן, "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו - בסכסוך ברחוב, בקטטה בין ניצים ואף בתוך המשפחה פנימה. הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות אלה, לצד המימדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, הגנה על שלום הציבור מפני פגיעות בגוף או בנפש, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה".

22. זאת ועוד, מגמת ההחמרה בעבירות הנשק באה לידי ביטוי גם בדבריו של כב' השופט י' אלרון ברע"פ 5613/20 אלהוזייל נ' מדינת ישראל (25.08.20): "עבירות הנשק הפכו בשנים האחרונות, למרבה הצער, לתופעה נפוצה בקרב אוכלוסיות שונות בחברה הישראלית, המביאה לעתים מזומנות לפגיעה בחפים מפשע ולאובדן חיי אדם. כתוצאה מכך, בית משפט זה שב וקבע כי מתחייבת החמרה ממשית בענישה על עבירות אלו, על מנת לשדר מסר מרתיע מפני ביצוען." עוד ר' בע"פ 8017/20 מדינת ישראל נ' פאדי גריפאת (22.12.20): "בית משפט זה עמד בשורה ארוכה של פסקי דין על החומרה היתרה של עבירות הנשק ועל הסכנה הגבוהה שנשקפת מהן לשלום הציבור ולביטחוננו" (ר' גם בע"פ 6068/21 מדינת ישראל נ' פקיה (19.12.21) ובע"פ 4456/21 מדינת ישראל נ' אבו עבסה (23.1.22)).

23. עוד נאמר, כי ביעור תופעת נשיאתם והחזקתם של כלי נשק בלתי חוקיים הוא אינטרס ציבורי חשוב ותנאי הכרחי למאבק בתופעות הפשיעה האלימה לסוגיה, ויש לעשות כן, בין היתר, באמצעות ענישה מחמירה (ראו למשל דברי כב' השופט ע' גרוסקופף בע"פ 5446/19 מדינת ישראל נ' הוארי (25.11.19) וכב' השופט א' שטיין בע"פ 1509/20 מדינת ישראל נ' נבארי (2.7.20)).

24. כמו כן, הנאשם עבר את העבירות כשוהה בלתי חוקי בישראל, ובכך פגע בערכים מוגנים נוספים, ובהם פגיעה בריבונות המדינה וזכותה לקבוע מי יכנס בשעריה מתוך רצון להגן על תושביה מפני פגיעה.

25. בקביעת מתחם העונש ההולם נעשה מאמץ למצוא פסיקה שנסיבותיה דומות לאלה שבענייננו, קרי כזו שעוסקת בגניבת נשק לצד עבירות של פריצה וגניבה. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה מעלה, כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה לתקופות משתנות, כפי שיפורט להלן:

א. בע"פ 2725/22 ראמי פקיייה נ' מדינת ישראל (26.12.22), נדון עניינו של מי שהורשע, על פי הודאתו בהסדר טיעון, בעבירות של גניבה מרכב, גניבת נשק בצוותא, נשיאת נשק ותחמושת והחזקת נשק. במהלך עבודתו של הנאשם באולם אירועים, הבחין הנאשם בעגלה נגררת של מג"ב שחנתה בכניסה למלון סמוך. בהגיע הלילה חבר הנאשם לאחרים ויחד אלו פרצו לעגלה וגנבו מגוון רחב של נשק וציוד. הנאשם ושותפיו החביאו את הגניבות בארון באולם האירועים, שם הוחזק למשך תקופה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 4 ל-8 שנות מאסר בפועל, וגזר 4.5 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס בסך 5,000 ₪ וחילוט הרכב. הערעורים על חומרת העונש נדחו.

ב. בע"פ 2780/21 אדללאו אילה נ' מדינת ישראל (1.2.22), נדון עניינו של מי שהורשע, על פי הודאתו בהסדר טיעון, בעבירה של גניבת נשק. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי הנאשם שלושה מחבריו שהו במועדון, כאשר בשלב מסוים החלה קטטה בין בליינים למאבטחים, והנאשם ניצל את שעת הכושר ובמהלך המהומה שהתרחשה, נטל מאחד המאבטחים את אקדחו מסוג יריחו. המערער חזר לביתו עם האקדח והחזיק בו עד הבוקר למחרת. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 20 ל-44 חודשים, חרג לקולה משיקולי שיקום וגזר על המערער 18 חודשי מאסר בפועל. בשל הליך השיקום המוצלח, בית המשפט העליון קיבל את הערעור והעמיד את העונש על 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

ג. בע"פ 6620/20 סאמי אשקיר נ' מדינת ישראל (10.11.20), נדון עניינו של מי שהורשע, על פי הודאתו בהסדר טיעון, בעבירות של נשיאה והובלת נשק וגניבת נשק. הנאשם ניגש אל רכב שחנה בחניון רכבים, פתח את תא המטען, הבחין בתיק ובתוכו אקדח, גנב את האקדח מהתיק והטמינו בסמוך לחנייה. בהמשך, קשר הנאשם קשר עם אחר ליטול את האקדח ממקום המחבוא ולהחזיק בו, ובהתאם לכך הגיעו השניים אל מקום המחבוא, לקחו את האקדח ונסעו לביתו של השותף, שם החזיק השותף את האקדח למשך כמה ימים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל, וגזר 18 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי בסך ₪ 5,000 למתלונן. הערעור על חומרת העונש נדחה.

ד. בע"פ 8894/12 מחמוד חושיה נ' מדינת ישראל (6.2.14), נדון עניינו של שני מערערים שהורשעו על פי הודאתם בהסדר הטיעון בעבירות נשק, התפרצות לבית מגורים, כניסה לישראל שלא כדון, היזק במזיד לרכוש וקשירת קשר לביצוע פשע. לפי האישום הראשון, המערערים התפרצו לבית מגורים וגנבו ממנו ארבעה טלפונים סלולריים, מכשיר אייפוד ושתי כספות על תכולתן, שכללה גם תכשיטים יקרי ערך, כסף מזומן בסך 3,200 דולר ואקדח מסוג "יריחו". לפי האישום השני, המערער 1 ואחרים התפרצו לבית מגורים, וגנבו חמישה מדי חום דיגיטליים וכסף מזומן בסך כעשרת אלפים שקלים. לפי האישום השלישי, המערער 2 ואחרים פרצו לבית מגורים וגנבו ממנו תכולת כספת ובה אלפי שקלים, תכשיטים, שעונים יקרי ערך, דרכונים ומסמכים נוספים. לפי האישום הרביעי, המערער 2 ואחרים התפרצו לבית וגנבו כספת על תכולתה בשווי מוערך של כ-50,000 ₪. בית המשפט המחוזי גזר על המערער 1 עונש של 5 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס בסך 50,000 ₪ ופיצוי למתלוננים בסך 20,000 ₪, ועל המערער 2 גזר 4 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס בסך 7,500 ₪ ופיצוי למתלוננים בסך 40,000 ₪. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש.

ה. ברע"פ 6092/12 יעקב ורסאנו נ' מדינת ישראל (6.12.12), נדון עניינו של מי שהורשע, בתום ניהול הוכחות, בעבירות של התפרצות לבית מגורים, עבירות נשק, גניבה, היזק במזיד לרכוש והחזקת מכשירי פריצה. המבקש פרץ לביתו של המתלונן וגנב ממנו אקדח, שתי מחסניות, תכשיטים, שעונים, כסף מזומן, דרכונים ואולר. בית משפט השלום גזר על המבקש עונש של 36 חודשי מאסר בפועל, והפעיל מאסרים על תנאי כך שירצה 54 חודשי מאסר בפועל, וכן הטיל מאסר על תנאי, קנס בסך 5,000 ₪ ופיצוי בסך 15,000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המבקש, וכך גם בית המשפט העליון את הבקשה לרשות ערעור.

ו. בת"פ (מחוזי ירושלים) 20387-03-23 מדינת ישראל נ' אבו עלי (14.4.24), נדון עניינו של מי שהורשע, על פי הודאתו בהסדר טיעון, בעבירות של גניבת נשק וסחר בנשק. הנאשם ביקר אצל קרוב משפחתו והבחין באקדח, הסליק אותו במכנסיו ובהמשך מכר אותו תמורת כסף וסמים. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין 36 ל-72 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם עונש של 36 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי בסך 10,000 ₪ לנפגע העבירה.

- ז. בת"פ (מחוזי ירושלים) 67356-12-21 מדינת ישראל נ' גסאן עדווין (19.12.22) נדון עניינו של מי שהורשע, על פי הודאתו בהסדר טיעון, בעבירות של גניבת נשק וגניבה מרכב. הנאשם נכנס בדרך כלשהי לרכבו של המתלונן שחנה בחניון ציבורי, נטל מן הרכב אקדח שבתוכו מחסנית עם שבעה כדורים, נרתיק אקדח, מכשיר טלפון סלולרי ושטרות כסף בסכום כולל של ₪170. הנאשם לקח את החפצים אל מקום עבודתו, שם נעצר ונמצא האקדח. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין 30 ל-42 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 32 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך ₪4,500.
- ח. בת"פ (מחוזי ירושלים) 58626-07-22 מדינת ישראל נ' עאצי ואח' (1.12.22), נדון עניינו של מי שהורשע, על פי הודאתו בהסדר טיעון, בשלושה אישומים שכוללים עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה, גניבה וגניבת נשק. לפי האישום הראשון, הנאשם ואחר התפרצו לדירה, והאחר נטל רובה M16, כסף ורכוש בשווי אלפי שקלים; לפי האישום השני, הנאשם ואחר התקרבו לבתי מגורים כדי להתפרץ אליהם אך נמלטו מחשש שיייתפסו, ויחסו להם עבירות ניסיון התפרצות וגניבה לצד עבירת כניסה לישראל שלא כדין; ולפי האישום השלישי, הנאשם, שפעל עם שניים נוספים, התפרץ לדירה ונטל ממנה רכוש, ובהמשך התפרץ לדירה נוספת ונטל גם ממנה רכוש. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין 30 ל-60 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם עונש של 38 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי בסך 2,000 ש"ל למתלוננים.
- ט. בת"פ (מחוזי ירושלים) 48905-12-20 מדינת ישראל נ' שגיב כהן (2.10.22), נדון עניינם של שלושה נאשמים אשר יוחסו להם ארבעה אישומים בעבירות של התפרצויות וגניבות מדירות מגורים. הנאשמים פרצו לארבע דירות בעזרת כלי פריצה וגנבו רכוש הכולל, בין היתר, כסף ותכשיטים בשווי של מעל מאה אלף שקלים. כמו כן, מאחת הדירות גנבו נאשם 2 אקדח שמצא בדירה. בית המשפט קבע ביחס לנאשם 2 מתחם עונש הולם הנע בין 32 ל-70 חודשי מאסר בפועל לעבירות הרכוש, ומתחם עונש הולם שנע בין 30 ל-42 חודשי מאסר לעבירות הנשק. לנאשמים 3 ו-4 נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 17 ל-35 חודשי מאסר בפועל. לבסוף גזר בית המשפט על נאשם 2 עונש של 32 חודשי מאסר בפועל, ועל נאשמים 3 ו-4 עונש של 20 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.
- י. בת"פ (מחוזי ירושלים) 38340-03-19 מדינת ישראל נ' ג'ית (20.11.19), נדון עניינו של מי שהורשע, על פי הודאתו בהסדר טיעון, בעבירות של התפרצות למקום מגורים, גניבה, וגניבת נשק. הנאשם ושותפו פרצו יחד לדירת מגורים במטרה לגנוב ממנה רכוש, ובעת ריקון תכולת הארונות הבחין הנאשם באקדח וגנב אותו. האקדח נתפס עם מעצרו של הנאשם. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי בסך ₪2,000 למתלוננת.

יא. בת"פ (שלום תל אביב) 24157-03-19 מדינת ישראל נ' משה יקותיאל (6.9.23), נדון עניינו של מי שהורשע, על פי הודאתו בהסדר טיעון, בעבירות של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה וגניבה. הנאשם פרץ לביתו של המתלונן יחד עם אחר, והשניים גנבו מהבית רכוש רב ובו גם טלפון נייד, מחשב נייד, שעון קרטייה, ₪ 9,000 במזומן, 4,000 דולר במזומן, שתי תעודות זהות, מפתחות לרכב, תכשיטים ועוד. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן בסך של ₪ 2,000.

יב. בת"פ (שלום חיפה) 60420-05-23 מדינת ישראל נ' סמי שלמה מלול (19.7.23) נדון עניינו של מי שהורשע, על פי הודאתו בהסדר טיעון, בעבירות של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה וגניבה. הנאשם התפרץ לדירה בה התגוררה המתלוננת ונטל משם תכשיטים, טלפון נייד, 3,000 אירו ו-1,500 ₪. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

יג. בת"פ (שלום חדרה) 24884-02-23 מדינת ישראל נ' כרמל כהן (9.5.23), נדון עניינו של מי שהורשע, על פי הודאתו בהסדר טיעון, בעבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה. הנאשם התפרץ לדירתה של המתלוננת וגנב תכשיטים בשווי של כ-23,500 ₪. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 8 ל-24 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם עונש של 11 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר מותנה, מאסר על תנאי והתחייבות עצמית בסך של 5,000 ₪.

יד. בת"פ (שלום ירושלים) 31397-12-17 מדינת ישראל נ' ג'ומעה (12.7.18), שם נדון עניינם של מי שהורשעו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, החזקת כלי פריצה, התפרצות וגניבה. על-פי עובדות כתב האישום המתוקן הם חברו יחד על מנת להתפרץ לדירת מגורים, בהמשך לכך, הם התפרצו לדירה לאחר שתלשו את סורגי אחד החלונות, וגנבו מהדירה פריטים רבים, בהם אקדח שהיה נעול בתוך כספת, כסף מזומן, תכשיטים, מחשב נייד, טלפונים ניידים וציוד רפואי. הנאשמים נתפסו לאחר האירוע כאשר הרכוש הגנוב, לרבות האקדח, נמצא ברשותם. נגזר על שניים מהנאשמים עונשים של 16 ו-20 חודשי מאסר בפועל.

26. אשר לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה- שקלתי כי הנאשם נכנס שלא כדין לישראל, וזמן קצר לאחר מכן התפרץ בשעת ערב מאוחרת לדירתם של המתלוננים, בכך שטיפס ונכנס למרפסת שירות של הדירה ושבר את החלון שבדלת המפרידה בין המרפסת לדירה. מעובדות כתב האישום המתוקן לא עולה אמנם כי לעבירה קדם תכנון מוקדם משמעותי, וגם הכלים שבאמצעותם פרץ לכספת של המתלוננים נלקחו מתוך הדירה עצמה, ולא הובאו על ידי הנאשם מראש. עם זאת, מעשיו וסדר פעולותיו של הנאשם מצביעים על החלטה מודעות שקיבל להתפרץ לדירה ולגנוב ממנה רכוש, כאשר הנאשם יכול היה להימלך בו ממעשיו בשלבים רבים, ולכלל הפחות להימנע מגניבת האקדח שמצא בכספת, אך הוא לא עשה כן. עוד יצוין, כי הנאשם פעל לבדו והוא האחראי הבלעדי לעבירה.

27. נוסף על כך, שקלתי כי הנזק שצפוי היה להיגרם מביצוע העבירה הוא חמור, לאור העובדה כי מדובר בנשק חם עם תחמושת מתאימה שיכול להביא בקלות לקיפוח חיי אדם. כמו כן נגרם למתלוננים נזק כלכלי משמעותי, בשל שבירת חלון מרפסת השירות שלהם, בנטילת אקדחו של המתלונן שהוחזק ברישיון יחד עם מחסנית תואמת שבתוכה כדורים, ובגניבת 500 דולר אמריקאי, תכשיטים בשווי כ-6,000 ₪ ושני שעונים בשווי 5,000 ₪. מעבר לנזק זה שנגרם לרכושם של המתלוננים, אין להקל גם בעוגמת הנפש שנגרמה להם, כפי שעולה מתסקיר נפגע העבירה, מאובדן התכשיטים והשעונים שלהם ערך סנטימנטלי מעבר לערך הכספי, וכמו כן נפגעה פרטיותם ותחושת ביטחונם האישי בשל החדירה לביתם-מבצרם. מובן שגם לציבור נגרם נזק מכך שהאקדח הגנוב לא הושב, ועלול בנקל להתגלגל לידיים עברייניות או חבלניות. בהתחשב באמור, אני סבורה כי מדובר בפגיעה בעוצמה גבוהה בערכים המוגנים שתוארו לעיל.

28. לאחר שבחנתי את הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות במקרה שלפניי, את נסיבות ביצוע העבירות, את מדיניות הענישה הנהוגה, ואת מדיניות ההחמרה בעבירות הנשק, הגעתי לכלל מסקנה, כי מתחם העונש ההולם את המקרה שלפניי, נע בין 42 ל-78 חודשי מאסר בפועל.

29. עוד סבורתי, כי בעניינינו אין מקום לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום בהיעדר אופק שיקומי ואף לא לחרוג לחומרה ממנו מטעמים של הגנה על שלום הציבור, לאחר שהנאשם לקח אחריות למעשיו, הביע חרטה עליהם וחסך מזמנו של בית המשפט.

העונש המתאים

30. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה- לקולה, שקלתי כי הנאשם כיום בן 44, נשוי ואב לשני ילדים שאחד מהם עומד לפני גיוס. עוד שקלתי, כי הנאשם הודה, לקח אחריות למעשיו וחסך בכך זמן שיפוטי יקר כמו גם את הבאתם לעדות של המתלוננים ועדי תביעה נוספים. הגם שבהקשר זה יוער, כי הדבר התאפשר רק בשל מחלת בא כוחו, שבעקבותיה בוטל מועד שמיעת הראיות, וזאת לאחר שהעדים הוכנו, פינו את יומם, והיו אמורים להתייצב לדיון. שקלתי גם, כי הנאשם עצור מזה למעלה משנה, כאשר ידוע כי תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר.

31. מנגד, לחומרה, שקלתי כי לנאשם עבר פלילי מכביד ביותר בעבירות רכוש ובעבירה של כניסה לישראל ללא היתר כדיון. עיון בגיליון הרישום הפלילי של הנאשם מלמד על שלל הרשעות, כאשר הרשעתו המוקדמת ביותר המצוינת בגיליון הרישום הפלילי, היא בעבירות של ידוי אבנים משנת 1997, ומאז ועד הרשעתו האחרונה בשנת 2021, קודם להרשעתו הנוכחית, הנאשם ביצע עבירות רבות של פריצה, התפרצות וגניבה ועבירות בתחום הסמים ועל חוק הכניסה לישראל, שבגינן ריצה עונשי מאסר ממושכים. כך למשל, בשנת 2021 הורשע הנאשם בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין ובשלוש עבירות פריצה למבנה שאינו משמש למגורים, ונדון למאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים כולל הפעלת מאסר מותנה; בשנת 2015 הורשע בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, בשלוש עבירות של התפרצות ובשלוש עבירות של גניבה ונדון למאסר בפועל לתקופה של 44 חודשים; ובשנת 2011 הורשע בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, בעבירה של התפרצות, בעבירה של גניבה ובעבירה של התחזות במטרה להונות, ונדון למאסר בפועל לתקופה של שנתיים.

32. הרשעותיו הקודמות והמרובות של הנאשם בעבירות רכוש מלמדות, כי מדובר בעבריין רצידיביסטי, שמתפרנס דרך קבע מביצוע עבירות, נמצא חלק ניכר מחייו מאחורי סורג ובריח, ואינו מורתע מאימת הדין או מחרב שלילת החירות, ואינו מצליח להשתקם ולחזור למוטב לאחר שהוא מסיים לרצות את עונשו. כך בפרוטוקול הדיון בתיקו הקודם בת"פ 36153-11-19 מסר הנאשם לבית המשפט, כהאי לשנא: "המאסר הזה לימד אותי הרבה דברים. אף פעם לא למדתי, אני באמת מבקש סליחה. מה שבית משפט יחליט אני מקבל הכול. פעם ראשונה שאני באמת אומר שאני מתחרט". למרות כל אלה, לא השכיל הנאשם לעבור שינוי וחזר לסורו. נוכח זאת דומה שאין מנוס מלתת בכורה לשיקולי ההגנה על שלום הציבור. יודגש, כאמור, שאלמלא לקח הנאשם אחריות למעשיו היה מקום לגזור עליו עונש החורג לחומרה ממתחם העונש הולם. עם זאת, לאחר שהנאשם הודה וחסך מזמנם של העדים, ומתוך תקווה שהפעם ישכיל לנצל את תקופת המאסר הארוכה שנגזרה עליו לצורך הליך של גמילה ושיקום, כפי שהצהיר בדיון היום, יוטל עליו עונש בחלק בתחתון של השליש העליון של מתחם העונש ההולם.

33. אשר על כן, הנני גוזרת על הנאשם את העונש כדלקמן:

א. 66 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מפעילה את המאסר המותנה של שישה חודשים בת"פ 36153-11-19 חודשיים במצטבר וארבעה חודשים

בחופף, כך שהנאשם ירצה סך הכל 68 חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו מיום מעצרו (16.5.23).

ג. 18 חודשי מאסר, הנאשם לא ירצה עונש זה, אלא אם יעבור תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר על כל עבירת נשק מסוג פשע או עבירת רכוש מסוג פשע.

ד. 6 חודשי מאסר, הנאשם לא ירצה עונש זה, אלא אם יעבור תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר על כל עבירת נשק מסוג עוון או כל עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה על חוק הכניסה לישראל.

ה. פיצוי למתלוננים בסך 10,000 ₪, אשר ישולם בעשרה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.1.25 ובכל האחד לחודש שלאחריו. לא ישולם תשלום במועדו או במלואו תעמוד יתרת הפיצוי לפירעון מיידי.

תשומת לב שב"ס לבקשתו של הנאשם להשתלב בהליך גמילה ושיקום בעת מאסרו.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ב תמוז תשפ"ד, 18 יולי 2024, בנוכחות הצדדים והנאשם.